

[Lenger]

Jeg vil godt starte med justitsministerens indlæg. Han nævnte ligesom hr. Nør Christensen som det allervæsentligste instrument, vi havde til at løse disse problemer, de lokale socialudvalg. Jeg synes egentlig, det er meget betegnende for debatten og for den enøjede fremstilling, som justitsministeren og også hr. Nør Christensen gav af synspunkterne, når man tænker på socialudvalgene. Ja men der er da masser af andre problemer, som vedrører børn, end lige præcis dem, der kan løses i socialudvalgene. Ja, tværtimod er de problemer, der hører hjemme i socialudvalget, vel egentlig de færreste. Hvorfor lige pludselig gøre folk til sociale klienter, fordi de måske har et problem med trafikforholdene eller med legepladserne? Det vedrører da ikke socialudvalgene, men det var altså det væsentligste instrument, som justitsministeren og hr. Nør Christensen kunne pege på.

Jeg synes egentlig, det ville være rart, om de borgerlige kunne finde ud af, hvad det egentlig er, de mener om institutioner og om at gøre folk til sociale klienter. Det kan da ikke være meningen, at man skal bruge de lokale socialudvalg i problemstillinger af denne karakter.

Der er også flere, der har været inde på den diskussion, der var i forbindelse med lovforslaget vedrørende forældremyndigheden i sidste folketingssamling. Jeg kan egentlig ikke se, hvordan den hører hjemme her, men det er formentlig noget, der er blevet bragt ind, fordi man spørger: hvad skulle en børneombudsinstitution egentlig have svaret som høringsinstans? Ja, den kunne vel have været tvunget til at svare, som justitsministeren selv siger: det kan der ikke siges noget entydigt om. Men det gør vel heller ikke noget, at der kan nævnes eksempler på hørings svar, der lyder sådan. Sådan er der da i forvejen adskillige hørings svar fra instanser, som skal høres efter de gældende regler, der lyder.

Desuden synes jeg, at justitsministerens referat af formålsbeskrivelsen i beslutningsforslaget er direkte mangelfuldt, og det kan måske skyldes, at det er forholdsvis tidligt på dagen; den var også lidt sur. Det er jo ikke rigtigt, at forslaget kun går ud på, at vi skal have et sted, hvor børn kan få at vide, hvordan de skal henvende sig i systemet. Ombudsinstitutionen skal efter beslutningsforslaget også lave andre ting, og det er nævnt af

andre ordførere. Det er sådan noget som at opsamle viden og at rette henvendelse til offentlige myndigheder, at påpege, hvor der er noget galt, osv. osv.

Jeg vil også godt sige i forbindelse med fru Jytte Andersens indlæg, at vi meget gerne vil være med til at se på de yderligere ting, som fru Jytte Andersen ønsker at medtage, nemlig spørgsmålet om at videreføre forskningsarbejde, også de tværfaglige sider, som fru Jytte Andersen var inde på. Når fru Jytte Andersen siger, at forslaget er for snævert, er jeg særdeles enig, men vi har gjort det lidt snævert, fordi vi også skelede lidt til, at vi gerne ville have flertal for det i folketinget, og vi skelede bl.a. til, hvor meget vi troede socialdemokratiet ville være med til. Hvis socialdemokratiet vil gå videre, så for vores skyld ingen alarm, men så er det jo nok det radikale venstre, vi skal til at snakke med.

Fru Birthe Rønn Hornbech spurgte – det var vist temmelig retorisk – hvorfor det skulle gøre mere indtryk på et folketingsmedlem, at man fik en henvendelse fra en ombudsinstitution, fremfor at man fik en henvendelse fra et barn eller fra nogle forældre. Det kan man selvfølgelig godt spørge om, men en af de ting, som skal være den særlige styrke ved børneombudsinstitutionen, er jo, at børneombudsinstitutionen vil rette henvendelse til offentlige myndigheder på baggrund af flere sager, på baggrund af erfaringer, som den har draget, mens dette at tage enkeltsager op skal være undtagelsen i sådan en institution.

Dermed vil jeg også gerne sige, hvad jeg mener skal være afgrænsningen mellem børneombudsinstitutionen og så den ombudsinstitution, vi har i forvejen. Den nuværende folketingets ombudsmand har en vis formel kompetence i forhold til afgørelser, der træffes, hvor børneombudsinstitutionen efter min mening ikke skal beskæftige sig med afgørelser, der er truffet af forvaltningsmyndigheder. Det er den klare forskel, som efter min mening gør, at der er tale om en lidt anden type institution.

Samtidig skal en børneombudsinstitution have opgaver, som folketingets ombudsmand ikke har. Det er opgaverne med at opsamle viden, opgaverne som høringsinstans osv. Det kan godt være, at det, der i virkeligheden fremkalder betænkelighederne med hensyn til at udvande ombudsbegrebet i forbindelse med dette forslag, er, at det umiddel-